

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 413/2015-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júna 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ludmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza prerokoval vyhlásenie [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Mariannou Lechmannovou, Štúrova 20, Košice, o odmietnutí sudkyne Ústavného súdu Slovenskej republiky Marianny Mochnáčovej pre jej predpojatosť vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 16880/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sudkyňa Ústavného súdu Slovenskej republiky Marianna Mochnáčová **n i e j e v y l ú č e n á** z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 16880/2014.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 14. mája 2015 doručené „*Doplnenie sťažnosti*“ [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného JUDr. Mariannou Lechmannovou, Štúrova 20, Košice, obsahom ktorého bola „*námietka zaujatosti konajúcej*

sudkyne“ Marianny Mochnáčovej pre jej predpojatosť vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 16880/2014.

Predmetom konania vedeného ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 16880/2014 je rozhodovanie o sťažnosti sťažovateľa vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 220/2006, ako aj postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 393/2013.

Sťažovateľ podanú námietku predpojatosti odôvodnil tým, že na sudkyňu ústavného súdu Mariannu Mochnáčovú *„podal trestné oznámenie pre korupčné správanie, ohováranie osoby sťažovateľa a pod., a to priamo na Generálnu prokuratúru SR. Existencia podaného trestného oznámenia bez ohľadu na výsledok trestného konania je odôvodnená pre vylúčenie sudkyne z prejednávania právnej veci sťažovateľa, keďže vznikli dôvodné pochybnosti o objektívnosti a nezáujatosti tejto sudkyne.“*

Sudkyňa ústavného súdu Marianna Mochnáčová vo svojom vyjadrení z 18. mája 2015 uviedla: *„Námietka sťažovateľa súvisí s rozhodovaním vo veci sp. zn. I. ÚS 579/2014, kde I. senát ústavného súdu rozhodol o porušení práv sťažovateľa s tým, že mu nebolo priznané finančné zadostučinenie.*

Prehlasujem, že v predmetnej veci sa necítim byť predpojatá, ani pre pomer k veci ani pre pomer k účastníkom.“

II.

Podľa § 27 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je vylúčený

z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a ústavný súd už o ňom nerozhoduje.

Podľa § 28 ods. 2 druhej vety zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho.

Podľa čl. IV odseku 1 rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie 1. 3. 2015 – 29. 2. 2016 v znení dodatku č. 1, ktorým sa mení a dopĺňa rozvrh práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie 1. 3. 2015 – 29. 2. 2016 (ďalej len „rozvrh práce“):

„1. O vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje

a) druhý senát, ak ide o sudcov prvého senátu a to tak, že:

- o veciach týkajúcich sa vylúčenia sudcu, ktoré majú nepárne poradie, rozhoduje druhý senát v zložení určenom v čl. II bode 4 písm. a)

a

- o veciach týkajúcich sa vylúčenia sudcu, ktoré majú párne poradie, rozhoduje druhý senát v zložení určenom v čl. II bode 4 písm. c),

pričom poradím sa rozumie skutočné poradie nápadu veci medzi ostatnými vecami týkajúcimi sa vylúčenia sudcu, o ktorých má rozhodovať druhý senát, bez ohľadu na pridelenú spisovú značku...“

Podľa čl. II bodu 4 písm. a) rozvrhu práce

„pri predkladaní pridelených vecí do senátu sudkyňou spravodajkyňou Ludmilou Gajdošíkovou pracuje senát v zložení:

Ludmila Gajdošíková – predsedníčka senátu

Lajos Mészáros

Ladislav Orosz.“

Podľa čl. II bodu 4 písm. c) rozvrhu práce

„pri predkladaní pridelených vecí do senátu sudcom spravodajcom Sergejom Kohutom pracuje senát v zložení:

Sergej Kohut – predseda senátu

Lajos Mészáros

Ladislav Orosz.“

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 14 ods. 3 OSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde na základe vyhlásenia sťažovateľa zo 14. mája 2015 nie je v tomto prípade dôvodné. Z obsahu predloženého vyhlásenia je totiž zrejmé, že sťažovateľom uplatnený dôvod vylúčenia sudkyne Marianny Mochnáčovej spočíva primárne v postupe prvého senátu

vo veci vedenej pod sp. zn. I. ÚS 579/2014, kde prvý senát ústavného súdu síce rozhodol o porušení práv sťažovateľa, ale mu nepriznal primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa názoru ústavného súdu podanie trestného oznámenia nemôže byť automaticky samo osebe dôvodom na jeho vylúčenie z rozhodovania o sťažnosti sťažovateľa, ktorý trestné oznámenie podal.

Keďže po preskúmaní vyhlásenia sťažovateľa zo 14. mája 2015 a vyjadrenia sudkyne ústavného súdu Marianny Mochnáčovej z 18. mája 2015 druhý senát ústavného súdu nezistil také skutočnosti, ktoré by podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde viedli k jej vylúčeniu z výkonu jej sudcovskej funkcie v danej veci, rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2015